Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării dir. g-rale p. t. t. nr. 70.346/938

2 LEI

UNIVERSUL

12 PAGINI

150-1938

Redacţia şi Administraţia: Palatul „UNIVERSUL", str. Brezoianu 23—25. Telefon Centrala: 3.30.10

Redactor responsabil: EUGEN DUMITRESCU

Proprietar: „Universul" S. A.
Adm.-delegat STELIAN POPESCU
Inscris sub No. 167, Trib. Ilfov

Nr. 150. — Anul I — BUCUREŞTI. — Marţi 16 August 1938

ABONAMENTE: 1 an Lei 500 | 6 luni Lei 270 | 3 luni Lei 150

Prima înfrângere pe teren propriu

RIPENSIA S'A ARĂTAT DIN NOU SPECIALISTĂ A MATCHURILOR HOTĂRÂTOARE...

...Rezultatul de eri este totuş o surpriză

Trei penaltyuri ratate de Baratky, Rafinsky şi Marcu

Distincţiile supreme ale footballului românesc au fost cucerite anul acesta, mediocru.

Desnodământul Cupei României a însemnat o finală ratată.

Şi nu din vina echipei care juca în divizia secundă.

Eri la fel, continuând seria nefastă, Rapid a mediocrizat prin jocul său inadmisibil de slab o finală, care putea fi un document de luptă.

Istoria campionatului naţional al acestui an strâmb, nu poate fi considerată un episod închis.

Revanşa dela Timişoara poate deschide din nou cale largă peripeţiilor, dar posibilitatea aceasta reprezintă numai o prudenţă teoretică.

In football există lucruri, cari nu sunt funcţii prea strânse de incertitudinea câştiga sau a pierde totul — împrumută jocurilor acestea o nervozitate — nu în înţelesul banal — o febră care predispune jucătorul de football la sacrificiu.

Toate aceste anticipări pretinse în mod nehazardat unui match, care angrena în luptă pe reprezentanţii footballului românesc — la atât de puţin timp după misiunea lor de ambasadori autorizaţi în C.E.C. — au fost desminţite brutal.

Rapid a jucat lamentabil, a pierdut mai pe drept ca niciodată şi n'a existat un singur moment — afară poate de minutele 1, 2 şi 3 — în care lumea să poată crede într'o eventuală victorie feroviară.

In schimb, Ripensia a dat o lecţie de football complet, de football modern grefat pe ambiţie, pe luptă, pe elan şi conştientă încredere în forţa ei.

In apărare, unde unicul Buerger a jucat cu o tinereţe şi o vitalitate surprinzătoare, ca şi în atac, în care Bindea s'a dovedit pentru totdeauna cea mai bună extremă dreapta de totdeauna a României, Ripensia a jucat egal de bine.

După matchul de eri paralela Taenzer-Bindea a primit o soluţie, care consacră pe cel din urmă.

Intr'un cuvânt, care să exprime în modul cel mai practic partida mare a Ripensiei, iată: Ripensia rămâne Ripensia.

Pavlovici apără primul 11 m.

mingiei rotunde.

Şi forma arătată eri de echipa feroviară este unul din acestea.

Pentrucă adevărul este că Rapid a stricat eri un match, care trebuia să fie o luptă întinsă, dinamică, în orice caz o dovadă de voinţă.

Finala oricărei competiţii de însemnătate atât de mare nu poate satisface ca spectacol technic.

O întâlnire finală nu va fi niciodată plăcută, pentrucă nu poate fi decât impresionantă: prin elan, voinţă, sacrificiu şi intensitatea continuă a unui efort dramatic.

In nici un alt fel de întâlniri, caracterul de luptă al footballului modern nu apare mai evident, mai total şi mai dramatic ca în matchurile finale.

Faptul că nu poţi evolua decât în extreme — neexistând calea de mijloc, exclusă de singura posibilitate de a câştiga sau a pierde totul — nu în înţelesul banal — o febră care predispune jucătorul de football la sacrificiu.

TREI MINUTE DE SPERANŢA FEROVIARA

Aproape toată lumea a mers eri cu... trenul şi a ţinut până la urmă cu Ripensia.

Pentrucă nădejdea într'o contată victorie rapidistă a fost quasi generală.

Dar a rezistat atât de puţin!

In minutul 4, apărarea Rapidului rătăcită înainte e surprinsă şi inevitabilul se produce, prevăzut dinainte.

Marcu a primit mingia, a profitat de momentul de surpriză, a marcat cu procentualul concurs al lui Petrică Rădulescu.

Şi aşa a fost când a pierdut Rapid prima finală.

Repriza întreagă arată jocul inteligent făcut de Ripensia şi acela inadmisibil al Rapidului.

Cine a văzut matchul Ripensia—Venus poate foarte uşor să-şi imagineze jocul timişorenilor.

A fost reeditarea acaleeaş tactice de apărare în jurul careului de 16 metri, în care linia de mijlocaşi — cu vedeta reală în Gall — face un joc de valoare certă.

Nu este însă mai puţin adevărat că jocul deslânat al Rapidului a ajutat enorm linia intermediară a timişorenilor în misiunea sa.

Şi mai ales a dat ocazie lui Cotormani să-şi plimbe acrobatic şi hilar, picioarele la distanţe uimitoare, pentru pigmeii feroviari.

Jucătorul care se impune însă printr'un joc sobru, eficace, concentrat dar mai ales deliberat, este Gall.

In toată această repriză, dominată prin inteligenţă şi concepţie de joc de echipa timişoreană, Rapidul nu are decât o singură ocazie de a egala situaţia.

Shootul extrem de puternic al lui Lengheriu este însă apărat de Pavlovici cu o siguranţă uluitoare.

Repriza se termină cu convingerea că Rapid nu va putea fi nici anul acesta campion naţional.

Premizele concluziei: inteligenţa şi jocul rezervat al timişorenilor şi shooturile—gen baloane sonde — ale unei înaintări intrate iremediabil pe linia moartă a eficacităţii.

O RELUARE IDENTICA

După pauză, Ripensia este primită cu aclamaţii iar Rapidul cu secrete îndoeli în existenţa unei morţi atât de banale.

Confirmarea acestui anodin decis o face însă Bindea numai după trei minute de joc.

„Victima" are una din acele curse nervoase, irezistibile în faţa căreia Roşculeţ este admirator lăsat în urmă, dar shootul său puternic întâlneşte bara.

Rapid a trecut pe lângă... deraiere

Secunda parte a matchului se anunţă palpitantă, dar de acelaş aspect monocotiledonat: numai Ripensia joacă football.

In minutul 12, bucureştenii au o sclipire, care putea să aducă egalarea.

Vintilă ia mingia lui Schwartz şi porneşte în viteză pe extremă lăsând în urmă pe Bogdan şi Lazăr.

Centrarea lui precisă este interceptată de Auer, care shootează cu capul puţin peste bară.

(Continuare in pagina 3-a)
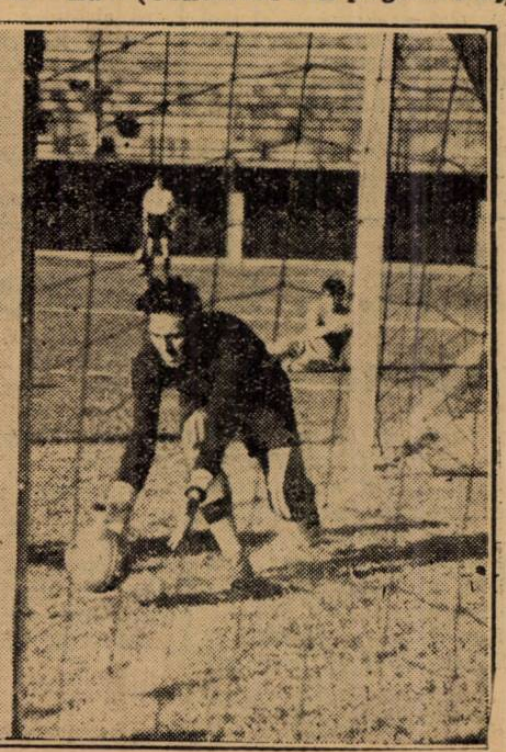
Pavlovici prinde uşor